

PRZEŁAMANIE (1) *sb n*

D sg przełamaniu.

Sł stp, Cn brak, Linde XVIII w. s.v. przełamać.

Skłonienie do zmiany postawy [czego]: ábowiem [...] niemáíz ták mocnego ná íwiecie zamku/ który/ gdzie by go iedną czątką máłą tych fortyłow/ iákich thyfiącmi ku przełamaniu wśtydu poczćiwey białygłowy męłczyzni vzywáią dobywano/ podác lie zaráz niemufiał. GórnDworz Aa8v.

Cf PRZEŁAMAĆ

SBu